

Arrest

nr. 116 817 van 13 januari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 24 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. JANSSENS loco advocaat P. ROBERT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 11 november 2013 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 19 november 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 5 december 2013.

1.3. Op 12 december 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager ter kennis gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil, afkomstig uit Puttur (Jaffna district, Sri Lanka) en bent u in het bezit van de Sri Lankaanse nationaliteit. In de periode 2000-2003 was u woonachtig in Mullivaikal, gelegen in de Vanni-regio. Hierna keerde u terug naar Puttur. Uw vader en twee van uw broers, Lavakajan en Yasuthan, waren in het verleden lid van het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers genoemd). Lavakajan sneuvelde tijdens de strijd in 2006 in de Vanni. Hij had zich op 17 jarige leeftijd aangesloten bij het LTTE. Uw andere broer Yasuthan zat sinds waarschijnlijk 2005 in het LTTE. Hij was net zoals uw broer Lavakajan een strijder in het LTTE. Sinds zijn vertrek naar het LTTE werd niets meer van hem vernomen. Zijn lot is u onbekend. Sommigen beweren dat hij vastzit in Boosa (detentiecentrum), anderen beweren dat hij tijdens de laatste oorlog omkwam. Uw vader zat sinds 24-jarige leeftijd in het LTTE en maakte als strijder deel uit van de Charles Anthony Padayani. Als dusdanig nam hij deel aan de laatste oorlog in Sri Lanka, de zogenaamde eindstrijd. Hij vocht tot het laatste ogenblik. In 2009 slaagde hij er in, na zijn wapens te hebben weggegooid, uit de Vanni-regio weg te geraken door zich onder de burgerbevolking te mengen. Na hierna eerst een tijdje in Vavuniya bij een oom te hebben verbleven, kwam hij terug thuis in Puttur wonen. Na in 2008 uw Ordinary Level op school behaald te hebben, begon u in 2011-2012 aan uw eerste jaar Advanced Level aan het Puttur Somaskanthe College. Uw broer Ayanthan nam als student op de universiteitcampus van Jaffna op 27 november 2012 deel aan de herdenkingsplechtigheid voor LTTE-heldendag op de campus van zijn universiteit. Bij een inval van het leger op deze campus werd hij toen zwaar in elkaar geslagen door het leger, waarbij hij een hoofdwonde opliep. Hij werd hiervoor 5 dagen gehospitaliseerd in een privé-ziekenhuis te Jaffna. Hierna zocht hij voor zijn veiligheid een onderkomen bij een oom in Trincomalee. Zes à zeven maanden later verliet hij Sri Lanka en vertrok naar India, waar hij sindsdien verblijft. Van januari 2013 tot 29 april 2013 werkte u mee aan een verslag bestemd voor het Europese parlement over de oorlog in Sri Lanka. U diende samen met enkele andere medeleerlingen vrouwen te interviewen in Jaffna die tijdens de oorlog in de Vanni-regio woonachtig waren en daar het slachtoffer waren geworden van geweld. Uw broer Ayanthan deed voorheen eveneens dit werk. U kreeg dit werk via Sathiyamoorthy en moest rapporteren aan Saravanamuthu, een advocaat uit Jaffna. Deze stuurde verslagen door naar Maryathas Mohanraj, een advocaat in Frankrijk die de belangen van de Tamils bij het Europees parlement steunt. U interviewde zo zelf in totaal 150 personen. Het betrof hier vrijwilligerswerk. Op 29 april 2013 nam u in Thellipallai (Kankesanthurai) deel aan een demonstratie gericht tegen de inname door het leger van jullie gronden en de weigering van het leger deze gronden teug te geven. U organiseerde deze betoging samen met andere jongeren en studenten van de campus. Ongeveer 300 mensen namen hieraan deel, waaronder ook enkele vooraanstaande personen. Bij terugkeer naar huis werd de bus waarop ook u en uw vader zich bevonden evenwel tegengehouden en omgeleid naar Palali-legerkamp. Daar werden u en uw vader gearresteerd. In totaal werden die dag 25 personen opgepakt. Eén van hen werd doodgeslagen door de militairen. Na één week werd uw vader vrijgelaten. U werd langer vastgehouden omdat u werd onderschept met de draagbare computer die toebehoort aan uw broer Ayanthan. In totaal werd u 6 maanden vastgehouden door het leger. Op deze in beslag genomen laptop stond informatie over het werk van uw broer voor deze advocaat uit Frankrijk; alsook informatie over de Tijgers en over ontsnapte Tijgers die naar London, Canada, Australië en Frankrijk waren uitgeweken en waarmee uw broer contact had gehad. Ook u had met deze mensen gesproken via Skype. Ofschoon u steeds te kennen gaf dat deze laptop niet u, maar uw broer Ayanthan toebehoorde, werd dit lange tijd niet geloofd door de militairen. U werd door hen zwaar mishandeld en gemarteld. Uiteindelijk kwamen ze erachter dat u toch de waarheid sprak over deze computer. Voor uw vrijlating na 6 maanden werd in totaal 1.3 miljoen roepies betaald. Hierbij werd door uw vader een beroep gedaan op Sathiyamoorthy die op zijn beurt een beroep deed op een lid van EPDP (Eelam People's Democratic Party). Bij uw vrijlating kreeg u te horen dat u zich wekelijks bij het leger moest melden. Dit betrof de voorwaarde voor uw vrijlating. Tegelijkertijd kreeg u ook van het leger te horen dat uw vrijlating door hen als een ontsnapping werd beschouwd. Het gevolg hiervan was dat het leger de politie inlichtte over uw ontsnapping en er vervolgens op 31 oktober

2013 een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd. Na uw vrijlating op 20 oktober 2013 werd u met een minibus naar Colombo gebracht. Daar werd u naar de woning van een Singhalees gebracht. Een week na uw vrijlating werd uw vader door het leger opgepakt. Tot drie weken geleden werd hij door het leger vastgehouden in Palalickamp. Ze zouden hem in uw plaats opgepakt hebben. Ze waren immers op zoek naar u. Op 8 november 2013 verliet u Sri Lanka. In het bezit van een (ver)vals(t) paspoort reisde u via een voor u onbekend Arabisch land naar België. Op 9 november 2013 landde u op de luchthaven van Zaventem, waar u in de steek werd gelaten door de smokkelaar die u vergezelde. Op 11 november 2013 vroeg u in België asiel aan. U vernam een dag geleden dat uw vader op 27 november 2013, de dag waarop traditioneel door het LTTE heldendag gevierd wordt, door militairen thuis werd mishandeld. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopie van uw Sri Lankaanse identiteitskaart met als datum van afgifte 15 april 2009; een kopie van een arrestatiebevel op 31 oktober 2013 tegen u uitgevaardigd; een kopie van een gecertificeerde kopie van uw Sri Lankaanse geboorteaakte; een e-mail waarin verwezen wordt naar de littekens op uw lichaam; een brief van uw advocaat van uw advocaat Pierre Robert d.d. 29 november 2013 met in bijlage een medisch verslag van een arts en een rapport over foltering in Sri Lanka van de organisatie Freedom from Torture.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten, alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om doorheen de procedure steeds zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte, coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, de door hem gekende problemen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst hebben en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen afgelegd ten overstaan van de Belgische asielinstanties blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Vooreerst kan in dit verband verwezen worden naar welbepaalde door u ten overstaan van het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen over uw doen en laten ten tijde van en na de laatste gewapende strijd (eindstrijd) in Sri Lanka. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens uw gehoor ten overstaan van het Commissariaat-generaal in de periode 2000 tot april 2009 in de Vanni-regio (dat voorheen onder de facto bestuur van het LTTE en waar de laatste oorlog, de zgn eindstrijd of Eelam IV oorlog woedde) te hebben gewoond, meerbepaald in Mullivaikal, en daar voor het LTTE toen te hebben gewerkt (gehoorverslag CGVS, p. 2). Aansluitend hierbij gaf u bovendien te kennen op 19 april 2009, terwijl u te Iranaipalai wapens aan het verbergen was, door het Sri Lankaanse leger onderschept en gearresteerd te zijn. Vervolgens zou u naar een voor u onbekende bestemming in Trincomalee zijn gebracht, waar u gedurende 18 maanden werd vastgehouden op beschuldiging van terroristische activiteiten. Tijdens deze detentie, zo gaf u nog te kennen, werd u het slachtoffer van ernstig fysiek en seksueel geweld. Door deze mishandelingen hoort u tot op heden minder aan het linkeroor (CGVS, p. 2 tem 5). U er kort hierna op gewezen tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u de waarheid hoort te vertellen, hierbij tevens geconfronteerd met de vaststelling dat u over dit alles eerder met geen woord repte ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken, bleef u evenwel bij uw verklaringen (CGVS, p. 5). Zelfs wanneer u vervolgens de mogelijkheid werd gegeven overleg te plegen met uw advocaat en de aanwezige vertegenwoordiger van BCHV, gaf u nog steeds te kennen de waarheid te vertellen (CGVS, p. 5 en 6). Wanneer u hierna werd geconfronteerd met de vaststelling dat uw identiteitskaart werd uitgereikt op 15 april 2009 en een adres in Puttur (Jaffna) vermeldt, terwijl u zich volgens uw verklaringen op dat ogenblik te midden van de oorlog in Mullivaikal bevond en wanneer bleek dat u er ook niet in slaagde afdoende te antwoorden op allerlei vragen die polsten naar uw langdurig verblijf tot april 2009 in de Vanni en uw langdurige detentie hierna door het leger, gaf u uiteindelijk dan toch toe over dit alles gelogen te hebben, waarbij u te kennen gaf slechts van 2000 tot 2003 in de Vanni te hebben gewoond. U verbleef dus niet tijdens de laatste oorlog in de Vanni en werd

hierna ook geen 18 maanden door het leger vastgehouden te zijn in Trincomalee (CGVS, p. 5 tem. 17). Ook uw bewering door het leger toen (seksueel) mishandeld te zijn, komt hierdoor te vervallen. Er kan dan ook worden vastgesteld dat u getracht heeft de Belgische asielinstantie te misleiden. Uw leugens over zulke cruciale elementen ondermijnen op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid.

Voorts slaagde u er ook niet in het Commissariaat-generaal van de banden van uw naaste familieleden met het LTTE te overtuigen. In dit verband kan allereerst gewezen worden op fundamentele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen hierover afgelegd ten overstaan van de Dienst Vreemdelingen en uw verklaringen afgelegd tijdens uw gehoor ten overstaan van het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u ten overstaan van het Commissariaat-generaal dat uw broer Lavakajan zich op 17 jarige leeftijd (wat op basis van zijn geboortjaar overeenstemt met de periode 1999-2000) aansloot bij het LTTE en in 2006 als strijder sneuvelde tijdens de gewapende strijd in de Vanni (CGVS, p. 7 en 8). Van uw andere broer Yasuthan wist u dan weer te zeggen dat hij dat hij zich waarschijnlijk in 2005 als strijder aansloot bij het LTTE en dat zijn lot tot vandaag onbekend is (CGVS, p. 8). Bevreemdend is evenwel dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingen zaken verklaarde dat Lakakajan op zijn vijftiende als lid van het LTTE omkwam tijdens een gevecht (verklaring DVZ, vraag 17). Dit stemt overeen met de periode 1997-1998. Van uw andere broer Yasuthan verklaarde u dan weer voor de Dienst Vreemdelingen dat hij in 2006 als lid van het LTTE omkwam tijdens een gevecht (verklaring DVZ, vraag 17). Hiermee geconfronteerd, bleef u bij uw huidige verklaringen en ontkende u dit alles zo verklaard te hebben ten overstaan van de Dienst Vreemdelingen zaken (CGVS, p. 16). Het louter ontkennen van voorgaande verklaringen is echter onvoldoende ter verantwoording van deze toch wel flagrante tegenstrijdigheden, temeer ook daar u er op het Commissariaat-generaal evenmin in slaagde een concreet en overtuigend verhaal te brengen over de LTTE-activiteiten van uw beide broers. Zo wist u niet waar en hoe uw broer Lavakajan omkwam of wat zijn precieze datum van overlijden is. U geraakte in dit verband niet verder dan dat hij ergens in het jaar 2006 omkwam. Opmerkelijk is ook dat u weinig tot geen notie bleek te hebben van de militaire eenheden waarvan uw beide broers zouden deel uitmaken hebben (CGVS, p. 7 en 8). Daargelaten slaagde u er ook niet in om een schriftelijk bewijs neer te leggen van het overlijden van uw broer Lavakajan of enig ander document neer te leggen waaruit blijkt dat uw beide broers en uw vader als strijder zouden gediend hebben in het LTTE (CGVS, p. 8). Uw uitleg voor het niet voorleggen van dit een overlijdensakte van uw broer, met name dat uw vader tijdens de laatste oorlog de overlijdensakte van uw broer kwijtgeraakte, overtuigt in deze niet (CGVS, p. 7 en 8). Het einde van de oorlog dateert immers reeds van mei 2009. U was derhalve ruimschoots in de mogelijkheid een nieuwe (gecertificeerde kopie) van de overlijdensakte van uw broer aan te vragen. Wat specifiek het LTTE-lidmaatschap en de activiteiten van uw vader voor het LTTE betreft, dient nog te worden opgemerkt dat u ook hierover met geen woord repte ten overstaan van de Dienst Vreemdelingen zaken. Nochtans gaf u ten overstaan van het Commissariaat-generaal te kennen dat uw vader sinds zijn vierentwintigste levensjaar actief was in het LTTE en als strijder ook actief deelnam aan de laatste gewapende strijd (Eelam IV oorlog of eindstrijd) (CGVS, p. 18). Over zijn activiteiten tijdens die laatste oorlog legde u bovendien weinig overtuigende en tevens tegenstrijdige verklaringen af. Zo wist u vooreerst niet onder wiens leiding hij tijdens die oorlog zou gevechten hebben en wanneer juist en via waar hij er op het einde van deze oorlog erin slaagde de Vanni-regio te ontvluchten (CGVS, p. 19). Over zijn vlucht uit de Vanni gaf u eerst tijdens uw gehoor ten overstaan van het Commissariaat-generaal te kennen dat hij zich onder de burgers mengde en vervolgens door militairen de toestemming kreeg zich bij een familielid in Vavuniya te vestigen. Hierdoor kon hij ontkomen aan detentie in een 'Welfare Center' (CGVS, p. 19). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt evenwel dat burgerbevolking uit de Vanni medio 2009 door de regering werd vastgehouden in beveiligde opvangkampen (Welfare Centers) van waaruit zij niet mochten vertrekken. Dat uw vader op dat ogenblik van de militairen de toestemming zou hebben gekregen zich te vestigen bij familie in Vavuniya, zoals u beweerde, is dan ook onmogelijk. Hiermee geconfronteerd, wijzigde u uw eerdere verklaringen door ditmaal te verklaren dat uw vader nooit of te nimmer in de handen terecht kwam van de militairen (CGVS, p. 19). Hoe hij evenwel uit de handen van de militairen wist te ontkomen, kon u evenwel niet zeggen (CGVS, p. 19).

Voorts hecht het Commissariaat-generaal ook geen geloof aan uw bewering dat u in opdracht van een mensenrechtenadvocaat in Frankrijk gedurende 4 maanden, tot 29 april 2013, interviews zou afgenomen hebben van slachtoffers van de laatste oorlog in de Vanni. Het zou gaan om ongeveer 150 personen die u zou geïnterviewd hebben. Vooreerst slaagde u er niet in enig bewijs neer te leggen van

deze activiteiten. Verder slaagde u er niet in een aantal voor de hand liggende vragen hierover correct te beantwoorden. Ofschoon u verklaarde dit werk te hebben verkregen via een zeker Sathiyamoorthy en uw verzamelde gegevens gerapporteerd te hebben aan een zekere Saravanamoorthy, slaagde u er bijvoorbeeld niet in van beide personen de volledige (vaders naam + eigen naam) naam te noemen (CGVS, p. 14 en 15). U slaagde er ook niet in van beide personen contactgegevens te geven (CGVS, p. 14 en 15). Daarnaast bleek ook uw kennis van de laatste oorlog (Eelam IV of eindstrijd) volledig ontoereikend voor iemand die tot 150 slachtoffers van deze oorlog zou hebben geïnterviewd. Verwacht mag worden dat dit een zekere kennis of expertise van deze oorlog met zich mee zou brengen. Zo gaf u verkeerdelijk te kennen dat deze laatste oorlog begon in 2008, terwijl reeds op 11 augustus 2006 met de sluiting van de A9 grensweg te Muhamalai de gevechten opnieuw losbraken met een militair offensief van het SLA in de omgeving van Muhamalai. Ook over het verloop van de oorlog en de geografische evolutie van de frontlinie(s) (welke de vluchtelingenstromen definieerde) wist u weinig tot niets concreets te vertellen (CGVS, p. 16 en 17). Enkele cruciale momenten tijdens de oorlog, zoals de slag bij Aanandapuram en de val van Kilinochchi waren u tevens onbekend (CGVS, p. 17). U bleek evenmin gehoord al gehoord te hebben van 'veilige zones'. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare info blijkt nochtans dat het net in de door het SLA tijdens de oorlog afgekondigde zones rond eerst Suthanthirapuram en later rond Mattalan, Ampalavanpokkanai, Valayanmaddam en Mullivaikal was dat zich tijdens deze oorlog de ernstigste schendingen van het oorlogsrecht voordeden en de meeste burgerslachtoffers vielen. Tot slot bleek ook uw geografische kennis van de Vanni beneden pijl. Zo kon gaf u verkeerdelijk te kennen dat men via de A9 autoweg van Kilinochchi naar Puthukkudiyiruppu kan reizen en wanneer u gevraagd werd naar dorpen die tussen beide steden liggen, kon u er slechts één correct vernoemen. U gaf hierbij verkeerdelijk aan dat ook Mattalan tussen beide steden ligt (CGVS, p. 17). U slaagde er ook niet in enig omliggend dorp van Mullivaikal te benoemen. Nochtans vormde deze regio het strijdtoneel tijdens de laatste maanden van de oorlog. Uw dermate slechte kennis van de laatste oorlog in Sri Lanka ondermijnt niet enkel uw bewering in 2013 gedurende een periode van vier maanden slachtoffers van deze oorlog te hebben geïnterviewd, maar doet ook vragen rijzen over uw verblijf in die periode in Sri Lanka. Van iemand die zijn ganse leven woonachtig was in het Noorden van Sri Lanka en ten tijde van de laatste oorlog (2006-2009) ook effectief in het Noorden van Sri Lanka verbleef (in uw geval in de regio Jaffna), mag immers een betere basiskennis van het (tijds)verloop van deze laatste oorlog en geografische kennis van het Noorden van Sri Lanka (waartoe ook de Vanni-regio behoort) gevraagd worden.

Aansluitend bij voorgaande bemerkingen over uw verblijf in Sri Lanka, dient tevens te worden opgemerkt dat een aantal elementen met betrekking tot de door u voorgehouden illegale reisweg van Sri Lanka naar België en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en van uw beweerde onafgebroken verblijf tot 8 november 2013 in ernstige mate ondermijnen. Vooreerst dient hier gewezen te worden op een flagrante tegenstrijdigheid tussen uw opeenvolgende verklaringen afgelegd ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u uitdrukkelijk ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken deze reis te hebben gemaakt met uw eigen Sri Lankaans paspoort, terwijl u ten overstaan van het Commissariaat-generaal verklaarde gebruik gemaakt te hebben van een voor u onbekend paspoort waarvan u de identiteit en de nationaliteit niet kent (verklaring DVZ, vraag 32; CGVS, p. 12). U slaagde er daarnaast ook niet in op ondubbelzinnige wijze te beschrijven waar uw identiteitskaart zich bevindt. U wist over dit paspoort te vertellen dat uw moeder dit aan een lid van EPDP overhandigde, die dit paspoort vervolgens, voor zover u weet, niet terugbezorgde. De naam van deze persoon was u tevens onbekend (CGVS, p. 13). Dat u overigens gebruik zou gemaakt hebben van een paspoort waarvan u de nationaliteit en identiteit niet kende en evenmin wist of dit paspoort voor deze reis enig visum bevatte, overtuigt evenmin, net zomin als het feit dat u weinig tot geen informatie kon geven over de plaats waar u tijdens deze reis een tussenlandig maakt (CGVS, p. 11 en 12). U slaagde er tot slot evenmin in enig stuk neer te leggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Het achterhouden van reisstukken maakt het tevens onmogelijk om uw reisweg na te gaan. Ook hier kan worden opgemerkt dat bij een asielzoeker de verplichting rust om op alle mogelijke momenten tijdens zijn asielaanvraag zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, dus ook over zijn reisweg en de daarbij gebruikte documenten. Door dit alles rijst sterk het vermoeden dat u uw Sri Lankaans paspoort achterhoudt om iets te verhullen (eerder vertrek uit Sri Lanka, vertrek met eigen paspoort, etc.).

Daarnaast kunnen er tevens ernstige bedenkingen gemaakt worden bij de door u aangehaalde problemen op 29 april 2013 met de Sri Lankaanse autoriteiten en uw detentie die hierop volgde. Vooreerst kunnen hier ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw beweerde deelname op 29 april 2013 te Thellipallai (Kankesanthurai of KKS) aan een demonstratie gericht tegen de inbeslagname van gronden door het Sri Lankaanse leger. Zo bleek uw kennis van deze betoging weinig concreet en overtuigend, alsook ook niet geheel in overeenstemming met de door het Commissariaat-generaal teruggevonden informatie over deze betoging. Zo gaf u te kennen dat deze demonstratie gericht was tegen de door het leger inbeslaggenomen gronden die men terug te geven. Uit de ons beschikbare informatie blijkt dat de inbeslagname of bezetting van gronden door het leger een probleem is dat reeds meerdere decennia in de tijd teruggaat in de regio Jaffna. U evenwel gevraagd of er voor deze demonstratie op 29 april jongstleden een directe aanleiding was, geraakte u niet verder dan te verwijzen naar dit algemeen gekend probleem (CGVS, p. 20). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt inderdaad dat die dag te Thellipallai een demonstratie plaatsvond rond de inbeslagname van gronden door het leger in deze regio. Hieruit blijkt evenwel ook dat de aanzet tot deze betoging de begin 2013 aangekondigde beslissing om de High Security Zone (HSZ; deze benaming werd de laatste 20 jaar door het SLA gebruikt om dergelijke regio's te benoemen) in de regio van Kankesanthurai om te vormen tot een permanente Sinhala Military Zone (SMZ), waarmee de bezetting van deze gronden door het SLA een permanent karakter zou krijgen. U bleek hiervan geen notie te hebben. Nochtans vormde u, luidens uw verklaringen, één van de medeorganisatoren van deze betoging. Voorts blijkt uit onze informatie dat deze betoging aanvatte voor het Divisiesecretariaat van Thellipallai - waarbij de betogers de ingang tot dit gebouw blokkeerden en zelfs probeerden toegang tot dit gebouw te forceren - en zich verplaatste in de richting van de ingang van de HSZ (met de bedoeling deze te betreden) via de KKS hoofdweg. Op deze weg werden de betogers tegengehouden door de politie die geen toestemming hadden gegeven voor een protestmars. Voorts blijkt uit deze informatie dat deze betoging voor het Divisiesecretariaat van Thellipallai begon om 8u30 en eindigde rond 11u30. Van dit alles bleek u tevens weinig notie te hebben. U haalde bijvoorbeeld nergens aan dat deze demonstratie plaatsvond voor en gericht was tegen het Divisiesecretariaat van Thellipallai en stelde bovendien dat deze demonstratie plaatsvond tussen 13u00 en 18u00 (CGVS, p. 21). Geconfronteerd met de ons beschikbare informatie over het tijdstip van deze demonstratie, gaf u aan dat dergelijke demonstratie ook elders op andere locaties plaatsvonden. U er vervolgens nogmaals op gewezen dat onze informatie tevens betrekking heeft op een demonstratie op 29 april 2013 gehouden in Thellipallai, stelde u plots dat er die dag te Thellipallai twee demonstraties plaatsvonden, één in de voormiddag en één in de namiddag (CGVS, p. 21). Deze uitleg is evenwel niet afdoende. Niet alleen bracht u deze niet onbelangrijke nuance niet eerder ter sprake wanneer naar de organisatie en het verloop van deze betoging werd gepolst, bovendien werd er ook geen informatie teruggevonden over deze tweede betoging in de namiddag waaraan u zou deelgenomen hebben. Nochtans bestaat er een uitgebreide rapportering over dergelijke gebeurtenissen door pro-Tamil en pro-LTTE media zoals TamilNet. Deze berichtten wel uitvoerig over een betoging die dag in de voormiddag gehouden te Thellipallai (!). U slaagde er evenmin ten overstaan van het Commissariaat-generaal in een overtuigend relaas te brengen over uw arrestatie en detentie die hierop zou gevolgd hebben. Zo kon u maar weinig details geven over de andere personen die samen met u die dag zouden zijn gearresteerd. Ofschoon u stelde dat die dag samen met u en uw vader nog 23 personen werden opgepakt, waaronder nota bene een groot aantal personen uit uw dorp, slaagde u er niet in van één van hen de naam geven (CGVS, p. 22). Ofschoon u daarenboven stelde dat één van deze arrestanten vervolgens tijdens zijn detentie in Palali legerkamp werd gedood, bleek u ook van deze persoon de naam niet te kennen (CGVS, p. 22). U slaagde er evenmin in enig attest of (kranten)artikel voor te leggen dat de arrestatie van u en deze andere personen en/of de moord op deze ene arrestant beschrijft. Verwacht mag ook hier worden dat hierover door pro-Tamilmedia bericht werd. Ook over de reden voor uw langdurige detentie bracht u overigens geen overtuigend verhaal. Zo gaf u te kennen op het ogenblik van uw arrestatie in het bezit te zijn geweest van een draagbare computer van uw broer waarop belastende informatie stond, doch slaagde u er vervolgens allerminst in om op een eenduidige manier te beschrijven wat voor belastende informatie op deze computer stond. U had het er vaagweg over dat er informatie opstond over het LTTE en ontsnapte Tamiltijgers die naar London, Canada, Australië en Frankrijk waren gevlucht en waarmee u en uw broer contact hadden, maar slaagde er vervolgens niet in hierover meer duidelijk te verschaffen. Uw antwoorden in dit verband bleken uiterst verwarrend en ontwijkend (CGVS, p. 23). Uw gebrekkige kennis ter zake kan op zijn minst als opmerkelijk beschouwd worden. Verwacht mag immers

worden dat u over de informatie op deze computer duidelijke en coherente informatie kan verstrekken. Het is tevens bevreemdend dat u niet weet onder welke regel- of wetgeving u werd vastgehouden en evenmin op de hoogte blijkt van de uitvaardiging van een detention order tegen u (CGVS, p. 23 en 24). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat de Sri Lankaanse autoriteiten tot op heden op grote schaal gebruik maken van de bestaande Prevention of Terrorism Act (PTA) om personen die verband worden gebracht met terroristische activiteiten (in de praktijk treft deze in hoofdzaak personen die in verband worden gebracht met het LTTE) voor langere tijd vast te houden zonder formele beschuldiging. De toepassing van deze wet voorziet in de afgifte van een detention order ondertekend door de minister van defensie. Dat van deze wetgeving bij u geen gebruik zou zijn gemaakt, kan tevens als bevreemdend beschouwd worden. Tot slot kunnen er ook nog ernstige bedenkingen gemaakt worden bij de door u beweerde 'vrijlating'. In dit verband kan namelijk gewezen worden op opmerkelijke ongerijmdheid in uw opeenvolgende verklaringen afgelegd ten overstaan van het Commissariaat-generaal. U verklaarde allereerst te zijn vrijgekomen na betaling van smeergeld, waarbij u bij uw 'vrijlating' door het leger te horen kreeg dat uw vrijkomen officieel door het leger bij de politie zou gemeld worden als een ontsnapping. U voegde eraan toe dat daarom na uw vrijlating een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd (CGVS, p. 24). Dit staat evenwel haaks op uw verklaringen afgelegd ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken, waar u verklaarde dat u bij uw vrijlating als voorwaard door het leger kreeg opgelegd dat u zich hierna elke week moest melden bij het leger om uw handtekening te zetten (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Gepolst daarom tijdens uw gehoor ten overstaan van het Commissariaat-generaal naar voorwaarden aan u opgelegd door het leger bij uw vrijlating, antwoordde u ontkennend eraan toevoegend dat het leger u integendeel had meegedeeld dat uw vrijkomen als ontsnapping werd beschouwd en u daarom had aangeraden het land te verlaten. Hierbij deelden ze u mee uw leven niet te zullen sparen moest u opnieuw aangehouden worden (CGVS, p. 25). Wanneer u evenwel vervolgens nogmaals dezelfde vraag werd gesteld, herhaalde u evenwel plots wat u eerder al verklaard had tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken, met name dat u bij uw vrijlating tevens een wekelijkse meldingsplicht kreeg opgelegd (CGVS, p. 25). Dit houdt evenwel geheel geen steek. Het arrestatiebevel dat u in dit verband neerlegde en welke uitgevaardigd werd op 31 oktober 2013 kan evenmin als bewijskrachtig beschouwd worden. Hieraangaand dient vooreerst opgemerkt te worden dat documenten slechts een bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met overtuigende en geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. De waarde van dit document wordt tevens verder ondermijnd door de vaststelling dat het hier slechts een slecht leesbare en maar gedeeltelijke (keerzijde ontbreekt) gewone kopie betreft. Bovendien kunnen er ook bedenkingen gemaakt worden bij de inhoud van dit document. Zo vooreerst is het opmerkelijk dat dit arrestatiebevel in het Engels en niet in het Singhalees of Tamil is opgesteld. Bevreemdend is tevens dat bij de reden van afgifte van dit document wordt verwezen naar 'Terrorisme and Detention of Weapon' (overigens foutief gespeld) zonder dat hierbij gerefereerd wordt naar een strafwetsartikel. Dat dit document daarenboven gericht is aan de de advocaat uit Jaffna met wie u begin 2013 in het kader van het interviewen van oorlogsslachtoffers beweerde te hebben samengewerkt, stemt tevens tot nadenken. De waarde van dit document wordt verder nog verder ondermijnd door het besef dat valse en vervalste juridische documenten in Sri Lanka gemakkelijk te verkrijgen zijn. De geloofwaardigheid van uw relaas ter zake wordt tot slot tevens ondermijnd door de vaststelling dat u de identiteit niet kent van de EPDPer die uw vrijlating uit detentie en reis naar het buitenland regelde. Verwacht mag worden dat u zijn naam kent (CGVS, p. 25).

Het geheel aan bovenstaande bevindingen nopen mij ertoe te besluiten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde detentie in 2013 in het legerkamp van Palali en bij uitbreiding evenmin aan de rest van uw asielrelaas. Dit houdt evenzeer in dat ook aan uw bewering dat de desbetreffende littekens op uw lichaam het gevolg zouden zijn van foltering door het leger en/of CID tijdens uw detentie in dit legerkamp van Palali, geen enkel geloof kan gehecht worden. Het door u neergelegde medisch documenten geeft overigens ook geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin u deze verwondingen heeft opgelopen. Een dergelijk attest van een arts die een persoon behandelt of onderzoekt voor medische problemen in (in dit geval om de vaststelling te doen van aanwezigheid van littekens op het lichaam en van medische problemen met het linkeroor) bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld of medische aandoening dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan, doch vormt geen sluitend bewijs voor de precieze feitelijke omstandigheden waarin de patiënt zijn problemen heeft opgelopen.

Volledigheidshalve dient nog te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Het UNHCR in zijn *Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of sylum-Seekers From Sri Lanka* d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Er bestaat voor burgers immers niet langer een risico op veralgemeend, willekeurig geweld. Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden van Sri Lanka is evenmin voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Dit was wel nog het geval volgens de UNHCR *Eligibility Guidelines* voor Sri Lanka van april 2009. Personen die verdacht worden van banden met het LTTE, hetgeen u als voormalig actief lid van de studentenvereniging van het LTTE beweerde te zijn, kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt banden te hebben met LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u echter op geen enkele manier het Commissariaat-generaal weten te overtuigen van uw voorgehouden LTTE profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka. Uw afkomst uit de regio Jaffna (in deze regio werd niet gevochten tijdens de laatste oorlog die van 2006 tot 2009 woedde in Sri Lanka) en uw jeugdig leeftijd bij het begin van de laatste oorlog (u was toen 14 jaar oud) maken het tevens weinig waarschijnlijk dat u door de autoriteiten bij terugkeer als een aanhanger van het LTTE zal aanzien worden. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan. Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat de twaalf risicofactoren waarnaar het Europees Hof voor de Rechten van Mens verwijst voor de beoordeling van asielaanvragen van Tamils uit Sri Lanka en andere risicofactoren gedetecteerd door het Commissariaat-generaal in haar *Subject Related Briefing "Sri Lanka. Risico bij Terugkeer"*, voor zover relevant bij de beoordeling van uw asielaanvraag, mee in overweging werden genomen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, is in bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

De rest van de door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te doen wijzigen. Uw identiteit wordt niet door mij betwist. Wat betreft uw verwijzing naar een rapport van de organisatie Freedom from Torture over foltering in Sri Lanka (*Out of the Silence: New Evidence of Ongoing Torture in Sri Lanka 2009-2011*) dient te worden vastgesteld dat dergelijke algemene verwijzing niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en daar blijft u in gebreke. U heeft, zoals hierboven reeds vastgesteld, geheel niet aannemelijk gemaakt dat u in negatief licht zou staan bij de Sri Lankaanse autoriteiten of door deze autoriteiten zou geviseerd worden bij een eventuele terugkeer. De louter aanwezigheid alleen van littekens op uw lichaam is in het licht van de voornoemde vaststellingen onvoldoende om bovenstaande appreciatie om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Onder verwijzing naar een medisch rapport opgesteld door dokter D.D. van de vzw Constats, en een rapport van “Freedom from torture UK” van 2011 (Out of the Silence: New evidence of ongoing Torture in Sri Lanka”), stelt verzoeker dat het duidelijk is dat hij sporen van foltering vertoont en dat deze sporen overeenkomen met de foltermethodes gehanteerd door de Singalese autoriteiten. Verzoeker concludeert dat dit attest, samen gelezen met de door hem aangehaalde rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) en informatie over de vervolging in Sri Lanka van Tamils met (vermeende) banden met de LTTE, wijst op een duidelijk risico op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag afgewezen omdat (i) hij tijdens de laatste oorlog niet in de Vanni verbleef en hierna ook geen 18 maanden werd vastgehouden door het leger in Trincomalee, zoals hij eerder beweerde en uiteindelijk toegaf over dit alles te hebben gelogen, (ii) hij er ook niet in slaagde het CGVS te overtuigen van de banden van zijn naaste familieleden met het LTTE, (iii) er geen geloof gehecht wordt aan de bewering dat hij in opdracht van een mensenrechtenadvocaat in Frankrijk gedurende 4 maanden interviews zou hebben afgenomen van slachtoffers van de laatste oorlog in de Vanni, (iv) zijn geografische kennis van de Vanni beneden alle peil is, (v) zijn dermate slechte kennis van de laatste oorlog in Sri Lanka vragen doet rijzen over zijn verblijf in die periode in Sri Lanka, (vi) een aantal elementen met betrekking tot de door hem voorgehouden illegale reisweg van Sri Lanka en de daarbij gebruikte documenten de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas en zijn beweerde onafgebroken verblijf tot 8 november 2013 in ernstige mate ondermijnen, (vii) ernstige bedenkingen kunnen gemaakt worden bij de aangehaalde problemen op 29 april 2013 met de Sri Lankaanse autoriteiten en zijn detentie die hierop volgde vermits zijn verklaringen niet overeenkomen met informatie toegevoegd aan het administratief dossier, (viii) geen bewijswaarde wordt toegekend aan het voorgelegde arrestatiebevel, zoals omstandig wordt toegelicht, en (ix) dit evenzeer inhoudt dat ook aan zijn bewering dat de desbetreffende littekens op zijn lichaam het gevolg zouden zijn van foltering door het leger en/of CID tijdens zijn detentie in dit legerkamp van Palali geen enkel geloof kan worden gehecht.

Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie op Sri Lanka wordt in de beslissing gesteld dat er op 19 mei 2009 een einde kwam aan het gewapend conflict en dat het LTTE momenteel niet langer actief is. De commissaris-generaal verwijst naar de UNHCR Eligibility Guidelines voor Sri Lanka waaruit blijkt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en dat de algemene situatie of het profiel van Tamil uit het noorden van Sri Lanka niet voldoende is om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming. Aangezien verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij banden heeft met LTTE, kan niet besloten worden dat er in hoofde van verzoeker een risico op vervolging of ernstige schade bestaat. Tenslotte vermeldt de commissaris-generaal dat bij de beoordeling rekening werd gehouden met de twaalf risicofactoren bij terugkeer die door het EHRM werden gehanteerd.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker niet de minste poging onderneemt om de uitgebreide en gedetailleerde motieven van de bestreden beslissing te betwisten of te weerleggen. Deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.

205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent verhaal en kennis van voor haar verhaal relevante elementen de geloofwaardigheid ervan aannemelijk te maken. In het verhaal mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een verhaal ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4.1. Verzoeker verwijst en citeert zijn fax naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De Raad wijst er in eerste instantie op dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin een verzoeker zijn verwondingen opliep. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261).

In casu, dient te worden opgemerkt dat de omstandigheden waarin verzoeker zijn verwondingen/littekens zou hebben opgelopen volgens het medisch rapport van dokter D.D. gebaseerd zijn op de verklaringen van verzoeker (zie rapport onder anamnese). Volgens deze verklaringen zou verzoeker in gevangenschap gefolterd zijn in het kamp 'Palali' van 29 april 2013 tot 20 oktober 2013. Hij was eerder aangehouden gedurende 18 maanden in 2009 maar werd toen niet gefolterd.

Zelfs al wordt er in het medisch attest gewezen op de mogelijke verkeerde interpretatie van de feiten zoals weergegeven in de anamnese, dient te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt uiteengezet waarom de door verzoeker aangehaalde problemen op 29 april 2013 en de daaruit volgende detentie in Palali-legerkamp niet geloofwaardig zijn. Verzoeker heeft deze vaststellingen in de bestreden beslissing op geen enkele wijze betwist of weerlegt. De omstandigheden waarin verzoeker, naar zijn zeggen, de littekens zou hebben opgelopen zijn ongeloofwaardig, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat de in het medisch verslag geschetste verwondingen hun grond zouden vinden in de door verzoeker aangehaalde feiten die zich in zijn land van oorsprong hebben voorgedaan. Ter terechtzitting wordt verzoeker nogmaals de mogelijkheid geboden klaarheid te scheppen over de omstandigheden waarin hij bepaalde littekens/verwondingen heeft opgelopen. Zelfs na de opmerking dat verzoeker er voordeel bij heeft de waarheid te vertellen, houdt hij zich min of meer aan het verhaal zoals voorgehouden tijdens het interview bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of zoals min of meer weergegeven in de anamnese. Ook de seksuele mishandelingen heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt tijdens het gehoor bij het commissariaat-generaal: *"Wanneer u hierna werd geconfronteerd met de vaststelling dat uw identiteitskaart werd uitgereikt op 15 april 2009 en een adres in Puttur (Jaffna) vermeldt, terwijl u zich volgens uw verklaringen op dat ogenblik te midden van de oorlog in Mullivaikal bevond en wanneer bleek dat u er ook niet in slaagde afdoende te antwoorden op allerlei vragen die polsten naar uw langdurig verblijf tot april 2009 in de Vanni en uw langdurige detentie hierna door het leger, gaf u uiteindelijk dan toch toe over dit alles gelogen te hebben, waarbij u te kennen gaf slechts van 2000 tot 2003 in de Vanni te hebben gewoond. U verbleef dus niet tijdens de laatste oorlog in de Vanni en werd hierna ook geen 18 maanden door het leger vastgehouden te zijn in Trincomalee (CGVS, p. 5 tem. 17). Ook uw bewering door het leger toen (seksueel) mishandeld te zijn, komt hierdoor te vervallen."*

Waar ook wordt vastgesteld in het medisch attest dat verzoeker een scheur in zijn trommelvlies heeft en dit mogelijk is door klappen zoals beschreven door verzoeker, wijst de Raad er nog op dat in het attest niet wordt uitgesloten dat een scheur in het trommelvlies het gevolg is van iets anders dan klappen.

Tot slot wijst de Raad er dienaangaande op dat uit niets blijkt dat verzoeker geen coherente en waarheidsgetrouwe verklaringen had kunnen/kan weergeven. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van de verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) al dan niet in detentie en zijn activiteiten, in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

De Raad herhaalt dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de kandidaat-vluchteling zelf en dat het de taak is van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken en het de taak is van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Vermits verzoeker nalaat geloofwaardige verklaringen af te leggen over de omstandigheden waarin hij verwondingen en littekens heeft opgelopen, wat hij niet betwist, laat hij de asielinstantie niet toe kennis te nemen van de ware toedracht van deze omstandigheden. Van een schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet is derhalve geen sprake.

De Raad is van oordeel dat het medisch rapport van dokter D.D. een aantal vaststellingen doet en een belangrijk document kan zijn, doch dat dit rapport geen bewijs is van de door verzoeker beweerde ondergane vervolging in zijn land van herkomst, Sri Lanka. Verzoeker kan bezwaarlijk volhouden, gelet op de onbetwiste vaststellingen in de bestreden beslissing, dat dit attest een duidelijke indicatie vormt van de door hem ondergane vervolging in Sri Lanka. Zoals alle documenten, heeft ook dit medisch rapport een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermag dit medisch attest evenwel niet de geloofwaardigheid van het ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal bij het nemen van de beslissing rekening heeft gehouden met de verklaringen van verzoeker, verzoeker er meermaals op gewezen werd de waarheid te vertellen, hij ook uitgebreid in de mogelijkheid is geweest om de littekens toe te lichten, maar hij bij zijn ongeloofwaardige verklaringen blijft. De commissaris-generaal heeft ook rekening gehouden met het medisch rapport, betwist de sporen/littekens op de rug van verzoeker niet, doch komt tot de conclusie dat deze littekens niet het gevolg zijn van de door verzoeker beweerde foltering in zijn land van herkomst. Derhalve komt de Raad tot het besluit dat de commissaris-generaal op een zorgvuldige wijze het dossier van verzoeker heeft onderzocht. In de mate verzoeker er ter terechtzitting op wijst dat er geen antwoord in de verweernota staat waarom geen onderzoek werd gepleegd naar de littekens door het Commissariaat-generaal, merkt de Raad op dat de littekens/verwondingen niet worden betwist en reeds werden onderzocht door een expert in de materie.

Ook ter terechtzitting wordt hij in de mogelijkheid gesteld om als nog duidelijkheid te scheppen. Gelet op de onbetwiste en gedetailleerde motieven in de bestreden beslissing kan geen enkel geloof worden gehecht aan het door verzoeker opgediste relaas met betrekking tot zijn arrestatie(s) en foltering door de Singalese autoriteiten, zijn betrokkenheid met de LTTE, de betrokkenheid van zijn familieleden bij de LTTE, en zijn verblijf in Sri Lanka tot november 2013. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij het slachtoffer van foltering is geweest in Sri Lanka.

2.4.2. De Raad benadrukt voorts dat het voorwerp van het beroep een weigeringsbeslissing betreft van de commissaris-generaal die geen gedwongen terugleiding van verzoeker naar Sri Lanka inhoudt.

Daarnaast dient nog te worden opgemerkt dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing rekening heeft gehouden met de algemene situatie op Sri Lanka en dat het profiel van verzoeker werd afgetoetst, en dit aan de hand van de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from Sri Lanka van 21 december 2012 en de criteria uit de rechtspraak van het EHRM (adm. doss., stuk 16, Landeninformatie, Antwoorddocumenten CECOCA, UNHCR Guidelines Sri Lanka 2012, UKIAT arrest en 12 risicofactoren EHRM). Hierbij werd vastgesteld dat verzoeker niet behoort tot één van de categorieën die worden opgesomd in de UNHCR Guidelines en evenmin één van de risicofactoren vertoont uit het arrest van het EHRM (EHRM 17 juli 2008, *NA. t. het Verenigd Koninkrijk*). Het Hof stelde vast dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat het behoren tot de Tamil bevolkingsgroep tot vervolging zou leiden of tot een inbreuk van artikel 3 EVRM, noch dat er sprake is van een algemeen risico voor Tamils die terugkeren naar Sri Lanka. In de nota van de verwerende partij wordt terecht opgeworpen dat het EHRM de positie ingenomen in het arrest *NA. t. het Verenigd Koninkrijk* van 17 juli 2008 herbevestigde, waarbij de individualiseringsvereiste bij de beoordeling van een gedwongen terugkeer van een Tamil werd benadrukt.

Verzoekers bewering dat verschillende factoren vaststaan in het geval hij zou terugkeren naar zijn geboorteland kan niet worden gevolgd. Immers, uit de bestreden beslissing blijkt dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt ooit te zijn gearresteerd. Uit de bespreking onder 2.4.1. blijkt dat de in het medisch rapport vastgestelde littekens niet het gevolg zijn van foltering in zijn land van herkomst, verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij familieleden heeft die betrokken waren bij het LTTE, noch maakt hij eigen activiteiten voor het LTTE aannemelijk. Verzoeker betwist voorts zijn vastgestelde afkomst uit Jaffna niet en evenmin dat er in deze regio niet werd gevochten tijdens de laatste oorlog (2006-2009). Deze vaststellingen en het feit dat verzoeker pas 14 jaar was bij het begin van de laatste oorlog, doen de commissaris-generaal besluiten dat het weinig waarschijnlijk is dat hij zal worden aanzien als een aanhanger van de LTTE bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Het enige objectieve element dat overeind blijft is dat verzoeker etnisch Tamil is die in België asiel heeft aangevraagd, wat gezien de UNHCR Eligibility Guidelines 2012 niet voldoende is om internationale bescherming te rechtvaardigen, zoals reeds wordt aangegeven in de bestreden beslissing. Ook dit wordt door verzoeker niet betwist. Verzoekers verwijzing naar informatie ("Freedom from torture UK" van 2011 (Out of the Silence: New evidence of ongoing Torture in Sri Lanka)) over vervolging van de Singalese autoriteiten van Tamils met (vermeende) banden met de LTTE volstaat geenszins om dit motief te weerleggen.

Dit klemmt des te meer nu uit de SRB (adm.doss., stuk 16, Landeninformatie, SRB Sri Lanka, Risico bij terugkeer, 21 maart 2013) het volgende blijkt: Behalve Human Rights Watch en Amnesty International, zijn quasi alle organisaties die beweren gevallen te kennen van foltering op terugkeerders, organisaties die lobbywerk verrichten voor de Tamils in Sri Lanka, hetzij organisaties die in het bijzonder opkomen voor de kansen van asielzoekers in het Westen. De rapporten over foltering op terugkeerders na de oorlog bieden bovendien geen kijk op de meeste elementen die een rol spelen in de beoordeling van een asielaanvraag. Uit de aangebrachte informatie blijkt bovendien dat CEDOCA de Freedom For Torture Foundation (op deze informatie steunt verzoeker) en Human Rights Watch heeft gevraagd om deze elementen (eventueel off the record) te mogen kennen, maar deze organisaties hebben dergelijke informatie over hun "cases" tot op heden niet gedeeld. Bijgevolg is het niet mogelijk om uit de geanalyseerde mensenrechtenrapporten te concluderen dat louter een asielaanvraag of een verblijf in het Westen, de negatieve belangstelling van de autoriteiten zouden kunnen opwekken. (zie adm. doss., SRB p.6 e.v.). Bovendien dient er eveneens op gewezen te worden dat verschillende andere onafhankelijke en betrouwbare bronnen die de mensenrechtensituatie in Sri Lanka van nabij opvolgen, geen weet hadden van Sri Lankanen die in de loop van de laatste jaren na hun terugkeer hierdoor gefolterd zouden geweest zijn (zie adm. doss., SRB, p. 6 e.v. en 23 e.v.; zie ook beleid andere landen p.30). Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan niet worden besloten dat iedere Tamil die van het buitenland terugkeert naar Sri Lanka enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een

reëel risico op ernstige schade. Waar uit dezelfde informatie nog blijkt dat uit alle rapporten die geanalyseerd werden over de risico's bij terugkeer voor Tamils wél kan geconcludeerd worden dat elke Sri Lankaan zeer grondig gescreend kan worden bij terugkeer waarbij hij grondig kan ondervraagd worden over zijn identiteit, de herkomstregio van de terugkeerder maar ook over de omstandigheden en het tijdstip van vertrek uit Sri Lanka, is de Raad van oordeel dat een dergelijke ondervraging op zich geen vervolging inhoudt in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch het risico om ernstige schade te lopen.

Wat de verwijzing van verzoeker betreft naar drie arresten van het EHRM (I t. Zweden, nr. 61204/09 van 5 augustus 2013, Mo.M. t. Frankrijk, nr. 18372/10 van 18 april 2013 en R.J. t. Frankrijk, nr. 10466/11 van 19 september 2013) die betrekking hebben op asielzoekers die sporen van marteling vertonen op hun lichaam, merkt de Raad op dat de Commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers asielaanvraag rekening heeft gehouden met het door verzoeker neergelegde medisch rapport dat melding maakt van onder andere littekens op het lichaam van verzoeker. Echter om redenen die hoger zijn weergegeven is dit medisch rapport geen bewijs van de door verzoeker beweerde ondergane vervolgingsfeiten in Sri Lanka. De Raad wijst er tot slot op dat elke asielaanvraag individueel dient te worden onderzocht op zijn eigen merites.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS